

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.938 van 19 november 2015
in de zaak A. 215.465/XII-7855**

In zake: de NV AIR PRODUCTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter L'Ecluse en Lieselot Mariën
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VERENIGING IRIS-AANKOPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 april 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de gunningsbeslissing van Iris van 17 maart 2015 in de open aanbestedingsprocedure met referentie AO/IA/02-2014/MONO voor de levering van stikstofmonoxide in flessen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 230.997 van 28 april 2015 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het voormelde arrest is op 4 mei 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 9 juni 2015 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van

23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een beslissing van 17 april 2015 heeft de verwerende partij de in het geding zijnde aanbestedingsprocedure stopgezet en een nieuwe aanbestedingsprocedure aangevat.

3.2. Met een aangetekende brief van 27 mei 2015 heeft de verzoekende partij aan de Raad van State medegedeeld in de gegeven omstandigheden de “vernietigingsprocedure niet langer verder te zetten”.

IV. Toepassing van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

4.1. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4.2. De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend, maar heeft met een brief van 27 mei 2015 medegedeeld “dat zij beslist om de vernietigingsprocedure niet langer verder te zetten [aangezien] het arrest had vastgesteld dat de gunningsprocedure werd stopgezet”.

4.3. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

V. Kosten

5.1. Gelet op de stopzetting van de in het geding zijnde aanbestedingsprocedure dienen de kosten ten laste van de verwerende partij te worden gelegd.

5.2.1. In het verzoekschrift tot nietigverklaring vraagt de verzoekende partij dat de verwerende partij wordt veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding “ten belope van 2.800 euro indien onderhavig verzoek tot vernietiging na korte debatten wordt behandeld en van 3.920 euro indien onderhavig verzoek tot vernietiging niet na korte debatten wordt behandeld”.

5.2.2. Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67 van het voormelde besluit van de Regent van 23 augustus 1948 aan de verzoekende partij een rechtsplegingvergoeding toe te kennen, nu zij door de stopzetting van de in het geding zijnde aanbestedingsprocedure als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft voert de verzoekende partij geen omstandigheden aan ter verantwoording van het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding die hoger is dan het door voormeld artikel 67, § 1, eerste lid, vastgestelde basisbedrag van 700 euro.

Luidens artikel 67, § 2, laatste lid, is de door deze paragraaf bepaalde verhoging met 20% niet verschuldigd indien, zoals te dezen, het beroep tot nietigverklaring overeenkomstig artikel 11/3, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ wordt behandeld.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 november 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Bovin